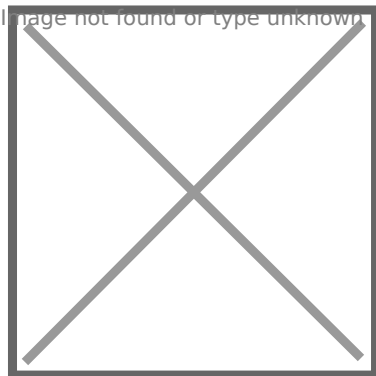

Όσιος Ιλαρίων ο Μέγας, Γιατί επέτρεψε να ραντίσουν με ευλογημένο νερό άλογα στον ιππόδρομο;

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Όσιος Ιλαρίων ο Μέγας (†371).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Βρισκόμαστε στην αρχαία και περίφημη για την ειδωλολατρία της πόλη, τη Γάζα, γύρω στα μέσα του 4ου μ.Χ. αιώνα. Η πόλη ήταν «κατειδωλος», με πρώτο τον ναό του Δία-Μαρνά. Ο Χριστιανισμός μέσα στην πόλη έδινε ένα πολύ μικρό «παρών».

Παρά τις διάφορες φιλότιμες προσπάθειες των εκεί Χριστιανών για τη μεταστροφή των ειδωλολατρών στην πίστη του Χριστού, τα αποτελέσματα ήσαν πενιχρά.

Έξω, όμως, από την πόλη, στην παρακείμενη έρημο, ο Χριστιανισμός έδινε ένα έντονο «παρών» με τον όσιο μέγα γέροντα Ιλαρίωνα (†371), μαθητή του αγίου

Αντωνίου. Στο μοναστήρι του Ιλαρίωνα συνέρρεαν πλήθη Χριστιανών απ' όλη την περίγυρο και από μακρύτερες περιοχές για να τον συμβουλευόνται, αλλά και για να τους στηρίζει στην πίστη και να τους ευλογεί.

Μια μέρα τον επισκέφτηκε ένας Χριστιανός από τη Γάζα που τον έλεγαν Ιταλικό. Στη συζήτηση με τον όσιο του ανέφερε το πρόβλημά του. Τα άλογά του που έτρεχαν στον ιππόδρομο της Γάζας έχαναν πάντοτε, ενώ τα άλογα του αντιπάλου του συνεχώς κέρδιζαν.

Τούτο οφειλόταν πιθανότατα στο ότι ο αντίπαλός του, που ήταν ειδωλολάτρης, χρησιμοποιούσε μάγια, για να εμποδίζει τα άλογα του Ιταλικού να τρέχουν γρήγορα. Οι συνεχείς νίκες των άλογων του ειδωλολάτρη εντυπωσίαζαν τον κόσμο, ώστε να πιστεύουν ότι οι θεοί των ειδώλων ήσαν πιο ισχυροί από τον Χριστό.

Έτσι ο Ιταλικός παρακάλεσε τον όσιο Ιλαρίωνα να του δώσει νερό ευλογημένο από τα χέρια του, ώστε να ραντίσει τα άλογά του και να τους λύσει τα μάγια. Τότε, απελευθερωμένα πια από τα μάγια, θα μπορούσαν να δείξουν την αξία τους και να νικήσουν τα άλογα του αντιπάλου του.

Το αίτημα του Ιταλικού δεν έγινε δεκτό από τον όσιο. Στο σημείο αυτό πρέπει να γίνει μια απαραίτητη διευκρίνιση για τις ιπποδρομίες, ώστε να κατανοηθεί η σημασία της αρνήσεως του οσίου.

Την εποχή εκείνη η Εκκλησία απέρριπτε τα κάθε λογής δημόσια θεάματα, επειδή ήσαν άμεσα συνδεδεμένα με την ειδωλολατρία. Επιπλέον συντελούνταν σ' αυτά πράξεις που προσέβαλλαν τον άνθρωπο ως δημιουργημα του Θεού και, όχι σπάνια, διακωμωδούνταν τα ιερά του Χριστιανισμού.

Ο όσιος, εκτός από την άρνησή του να ικανοποιήσει την παράκληση του Ιταλικού, προχώρησε πιο πέρα. Του πρότεινε να πωλήσει τα άλογά του, για να λυθεί το θέμα με τρόπο ριζικό, ώστε να μη συντρέχει λόγος να προσβάλλεται ο Χριστιανισμός από τις στρεβλές αντιλήψεις των ειδωλολατρών.

Τότε ο Ιταλικός του εξήγησε ότι τα άλογα δεν άνηκαν σ' αυτόν, αλλά αποτελούσαν ιδιοκτησία της δημαρχίας της πόλεως. Ο ίδιος δε ήταν υπάλληλος του δήμου και του είχε ανατεθεί η ευθύνη αυτή, επειδή ήταν ο μόνος ειδικός.

Μετά την απάντηση αυτή ο όσιος Ιλαρίων ξανασκέφθηκε το θέμα και τέλος ενέδωσε στην παράκληση του Χριστιανού. Ζήτησε νερό, το ευλόγησε και το έδωσε στον Ιταλικό.

Δοξάζοντας τον Θεό ο Χριστιανός ανέβηκε στη Γάζα και δίχως καθυστέρηση μπήκε στον στάβλο των αλόγων και τα ράντισε με το ευλογημένο νερό. Την άλλη μέρα γινόταν επίσημος αγώνας.

Προς μεγάλη χαρά του Ιταλικού τα άλογά του ήρθαν πρώτα.

Στο ευχάριστο αυτό γεγονός προστέθηκε κι ένα άλλο: Όλος ο λαός του ιπποδρομίου, που στην πλειοψηφία του αποτελείτο από ειδωλολάτρες, είχε σηκωθεί πάνω στις κερκίδες και φώναζε δυνατά: «Μέγας ο Θεός των Χριστιανών», ακριβώς όπως σ' όλες τις προηγούμενες φορές μεγάλυνε τον θεό των ειδωλολατρών, τον Δία-Μαρνά!

Περίεργα τα ανθρώπινα πράγματα! Απρόσμενες οι αποφάσεις των αγίων, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό, ώστε να ξεπερνούν την ανθρώπινη δεοντολογία. Εδώ επαληθεύεται μια ξένη παροιμία, που λέει ότι «ο Θεός πάνω σε στραβές γραμμές γράφει ίσια»!

Απόσπασμα από τον Βίο Ιλαρίωνος 20/ Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Ανάλεκτα ιεροσολυμιτικής σταχυολογίας 1963, τομ. Υ, 96, 14-98,2.